

[Hartel.]

Ja, saa skal Byggeomkostningerne jo stige, og efterhaanden naar vi frem til et Punkt, hvor det er umuligt for de Mennesker, der skal bo i Ejendommene, at betale den Leje, som er en nødvendig Følge af det Omkostningsniveau, vi befinder os paa. Jeg siger ikke dermed noget om — som jeg ogsaa sagde før til den højtærede Minister —, at vi skal give op, men det er altsaa tragisk, at de Forudsætninger, som er til Stede for Fordyrelsen, stadig er der med uformindsket Styrke og vil gøre de Indgreb, vi her vedtager, delvis illusoriske — maaske allerede før vi faar dem gennemført.

Jeg ser ogsaa, at Dansk Arkitektforening har udtalt en vis Kritik over for det Lovforslag, her foreligger, gaaende ud paa, at det er en Fejl væsentligt kun at stimulere det offentlige Byggeri, men i mindre Grad at støtte det private, og jeg beder Ministeren om at tænke lidt over den Henvendelse, der dér fremkom.

Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Kristen Amby Ret i den Betragtning, at vi maaske skulde ind paa en Overvejelse af det forstandige i at bremse Tilgang til Befolkningen her i Storbyen i den Tid, vi i Øjeblikket oplever. Det maa forudses, at de erhvervsøkonomiske Muligheder, som Byen vil kunne byde dels de Indbyggere, der er i Forvejen, og dels dem, der kommer til udefra, ikke bliver særlig store og eftertrættelsesværdige med den økonomiske Situation, vi kan forudse maa blive Følgen af det storpolitiske Opgør, som vi jo indirekte i allerhøjeste Grad er berørt af, og det er da bedre at hindre, at Folk kommer ind og søger Muligheder her, som de aldrig vil finde.

Jeg kan ogsaa give det ærede Medlem Ret i en, som en Slags Strøtanke henkastet, Betragtning, nemlig at de Laan, som ydes her, ikke burde gives til Ejendomme, hvor der aabent eller skjult bliver lagt en Servitut med Hensyn til Børnene i de Familier, der skal bo i Lejlighederne. Det kan ikke være en Statsopgave at støtte Opførelse af Lejligheder, hvor man søger at gennemtrumfe den Art Bestemmelser.

Paa Grundlag af den gældende Lov, som vi vedtog for et Par Aar siden, kan der jo disponeres over $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til dette Byggeri inden for Finansaaret 1940—41,

men i Bemærkningerne til Lovforslaget staar der — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere en enkelt Passus —, at

„der allerede til Ministeriet er sket Forhaandsanmeldelse om et Boligbyggeri med ca. 2 200 Lejligheder, hvortil der kan forventes at ville blive søgt Statslaan til et samlet Beløb af ca. 10 Mill. Kr.“

Dette nødvendiggør altsaa, at Bevillingen nu forhøjes med $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for Hovedstadens Vedkommende. Men jeg standser ved dette Tal: 2 200 Lejligheder og sammenstiller det med de 10 Mill. Kr., for jeg kan da ikke se rettere, end at her bliver Tale om tæt ved 5 000 Kr. pr. Lejlighed. Hvis det skal være et større Antal Lejligheder, mener jeg, at Bemærkningerne er uklart affattet, men som sagt: 5 000 Kr. pr. Lejlighed er et meget stort Beløb, og det vil jo med den 6 pCt.s Forrentning, som efter § 38 — er det vist — antagelig bliver Følgen, betyde 300 Kr. pr. Lejlighed aarlig, som alene skal udredes til disse Tredieprioriteter, og det er jo et meget stort Beløb. Men jeg ved ikke, om Bemærkningerne er uklare affattet, end det kunde forventes, saaledes at der skal lægges en anden Mening heri, end man vil faa ved en jævn Læsning af det, der staar.

Fordi der kræves disse 10 Mill. Kr., søges denne Bevilling, og der bevilges samtidig $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Provinsen. Jeg er glad for, at denne Balance mellem Provinsen og Storbyen stadig opretholdes. Jeg hørte ogsaa til min Glæde af Ministerens Tale, at Pengene til Provinsen var brugt omtrent i samme Forhold som til København, men at man ikke havde samme Oversigt over det, der krævedes i Fremtiden, idet der i Provinsen ikke er den Anmeldelse med Hensyn til nye Opførelser, som der er inden for Storbyen.

De Penge, der skal skaffes hertil, tænkes indvundet ved Emission af Statsobligationer. Jeg kunde godt lide at faa oplyst, til hvilken Rente man tænker sig at emitte disse Obligationer, hvilken Kurs man mener at kunne regne med. Der maa regnes med et betydeligt større Beløb nominelt i Obligationer, hvis der skal skaffes Kompensation for en Underkurs.

Da de Statsmidler, som sættes i de paagældende Boliger, næppe kan blive